

Resolució 1185/2023, de 14 de desembre

Número d'expedient de la Reclamació: 991/2023

Administració reclamada: Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC)

Informació reclamada: Revisió de prova del concurs específic de mèrits i capacitats per a la provisió de cinc llocs singulars del SOC.

Sentit de la resolució: Desistiment

Resum: Atès que el requeriment d'esmena de la GAIP invoca explícitament l'article 68 de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú (LPAC), segons el qual si no es repara l'esmena dins del termini atorgat a aquests efectes s'ha d'entendre desistida la Reclamació, és procedent finalitzar aquesta Reclamació per desistiment.

Paraules clau: Ens Públic. Provisió de lloc de treball. Esmena. Manca de reparació. Desistiment. Reclamació contra silenci.

Ponent: Josep Ramón Barberà i Gomis

Antecedents

1. El 12 d'octubre de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 991/2023, presentada per una persona interessada contra el Departament de recursos humans del Servei d'Ocupació de Catalunya. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 4 de juliol de 2023 la persona reclamant presenta una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) respecte el concurs específic de mèrits i capacitats per a la provisió de cinc llocs singulars del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya del Departament d'Empresa i Treball (concurs de provisió núm. IU/106/22), sol·licitant una revisió dels mèrits, entre d'altres extrems.
3. El 8 de novembre de 2023 la GAIP fa un requeriment d'esmena a la persona reclamant perquè concreti l'objecte de la seva reclamació. A més, en aquesta petició d'esmena es fa una expressa menció al que preveu el Manual de Reclamacions de la GAIP i que es troba regulat a l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú

de les Administracions Públiques (LPAC); en el sentit que la part reclamant disposa d'un termini de 10 dies per a esmenar allò requerit.

4. El termini concedit ha transcorregut, sense que la persona reclamant hagi atès el requeriment de la GAIP.

Fonaments jurídics

1. Admissibilitat de la reclamació, competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat,

tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Desistiment de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que la persona reclamant no ha esmenat el requeriment efectuat per la GAIP, al no haver concretat l'objecte de la seva reclamació.

La GAIP va requerir la persona reclamant perquè concretés quin era l'objecte concret de la seva reclamació, però no ho va efectuar en el termini atorgat. Per tant, la part reclamant no ha satisfet el requeriment de la GAIP d'esmena.

Atès que el requeriment d'esmena de la GAIP invoca explícitament l'article 68 de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú (LPAC), segons el qual si no es repara l'esmena dins del termini atorgat a aquests efectes s'ha d'entendre desistida la seva petició, és procedent finalitzar la Reclamació actual per desistiment.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 14 de desembre de 2023, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 991/2023 per desistiment i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.